

هو الله - ای احبای با وفای جمال قدیم چون شمس حقیقت...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۵۴۱

هو الله

ای احبای با وفای جمال قدیم چون شمس حقیقت از افق مبین افول فرمود و به افق اعلی صعود میثاق خویش را سراج منیر فرمود و عهد خود را چون مصباح در مشکات امکان به نور بی پایان روشن نمود تا کلّ به این پرتو تجلّی که مه تابان اکوان و کیانست در مقام استفاضه فیوضات غیرمتناهیة برآیند و مظاهر تأییدات غیب احدیه گردند و نصرت جنوداً لم تروها مشاهده نمایند و قوّت جیوش ملأ اعلی ملاحظه کنند. ولی افسوس که مدعیان محبت چنین میثاقی را که در ظلّ شجره انیسا گرفته شده فراموش نمودند و چنین فیض موفوری را انکار کردند. از ظلّ مدود گریختند و فوراً به ظلّ یحوم پناه بردند. از معین عذب فرات گذشتند و بر غدیر ملح اجاج وارد شدند. شمس حقیقت را بکلی مقطوع الفیض انگاشتند و ظلمات بعضها فوق بعض را مقتدای خویش دانستند. قد خسئوا و خسروا و یئسوا من روح الله الا انهم فی خسران مبین. الحمد لله ارض خا از این روائح کریمه بغضا منزّه و مبرّاست و هذا من فضل یختصّ الله به من یشاء و الله ذو فضل عظیم. احبای ارض خا باید در هر دم صد هزار شکرانه نمایند که آن ارض منزّه و مقدّس از این اوساخست. ع ع

ORIGINAL

AUDIO